

Economie:

Groene energie

Energievoorziening

Duitsland is wereldwijd een van de koplopers bij de opwekking van groene energie. Het land heeft ambitieuze doelstellingen voor het terugdringen van de CO₂-uitstoot en de uitbreiding van het aandeel duurzame energie in de nationale energiemix. Ook exporteert Duitsland veel groene technologie.

Windenergie, biomassa en zonne-energie zijn de belangrijkste bronnen voor groene energie in Duitsland. In 2015 lag het aandeel duurzame energie in de Duitse energie-opwekking op 30 procent. In 2025 wil Duitsland dit verhogen tot 40 à 45 procent en in 2035 moet de grens van 60 procent zijn bereikt.

De drijvende krachten achter deze verduurzaming zijn de Stimuleringswet voor Duurzame Energie (EEG, Erneuerbare-Energien-Gesetz) uit 2000 en de kernramp in Japan in 2011, waarna Duitsland besloot te stoppen met kernenergie.

Erneuerbare-Energien-Gesetz

De EEG moet Duitsland minder afhankelijk maken van energie-import uit het buitenland, het milieu ontzien en zorgen dat Duitsland koploper worden op het gebied van groene-energieproductie en groene technologie, ook voor de export.

Energiebedrijven werden verplicht om groene stroom tegen een gegarandeerde prijs in te kopen van de producenten. Uitbaters van zonnepanelen, windmolens etc. kregen zo feitelijk voorrang op het stroomnet. Voor huishoudens en bedrijven werd het zo veel aantrekkelijker om in duurzame-energiebronnen te investeren. Ook kwam er een subsidie op de aanschaf van zonnepanelen. Door de regelingen betalen de energiebedrijven een hogere prijs voor hun stroom. Die wordt doorberekend aan de Duitse consument, waardoor de elektriciteitsprijs is gestegen.

Door de EEG is het aandeel duurzame energie in het netto-stroomgebruik flink gestegen. Zo speelde de zonne-energie bij het aannemen van de wet nauwelijks een rol, in 2015 was het 7,5 procent. Ook windenergie kreeg een enorme impuls. Meer dan 30 procent van de Europese capaciteit aan windenergie stond in 2014 in Duitsland.

Energiewende

De kernramp van 2011 in het Japanse Fukushima bracht de verduurzaming van de Duitse energie in een stroomversnelling. De Bondsregering besloot een aantal kerncentrales direct te sluiten, de rest moet in 2022 dicht zijn. Het gat moet worden gevuld met duurzame energie: de *Energiewende*. Een grote meerderheid van de Duitse bevolking staat daar achter, hoewel ze er niet steeds meer voor wil betalen.

In de praktijk is de *Energiewende* veel ingewikkelder en duurder gebleken dan was gedacht. Om de de ambitieuze doelstellingen te kunnen halen, plande Duitsland grote investeringen in duurzame energiecentrales en in het elektriciteitsnet. Zo moet de Duitse regering het wegvallen van de kernenergie opvangen door meer in te zetten op het vervuilende bruinkool en steenkool. Daardoor dreigt Duitsland zijn doestelling om de CO₂-uitstoot in 2020 met 40 procent te hebben verminderd niet te halen.

Ook is er protest tegen de bouw van de nieuwe hoogspanningsleidingen Südlink en Südost. Vooral Beieren ligt daarbij dwars. En de grote Duitse energiemaatschappijen zijn door de stillegging van de kerncentrales voor grote kosten komen te staan. Zij proberen deze kosten soms met succes op de overheid te verhalen. De overheid wil ook niet dat de concerns failliet gaan en ze zelf voor de kosten van de ontmanteling van de kerncentrales moet opdraaien.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/naslagwerk/269/groene-energie>